

nis poplite flexo bibit aquas, et non lambit sicut A vi, 61). Arguendi sunt, corripiendi sunt, flesandi sunt canis, naturæ non necessaria, sed desideria quærens, audiat : *Melius esset viam veritatis non agnoscere, quam post agnitionem retrorsum converti (Joan.*

ADHORTATIO AD CLAUSTRALES.

Induite vos armatura Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfectè stare (Ephes. vi, 11). Unde : Pulchra es et decora, terribilis ut castrorum acies ordinata (Cant. vi, 3). Estote acies, estote terribiles. Omnis acies que ordinata non est, terribilis non est ; et si terribilis non fuerit , acies Domini esse non poterit. Quæ enim a Deo sunt, ordinata sunt. Scitis qui de rebus militaribus agunt , funditores, sagittarios in suis locis disponunt, signiferos in sibi competentibus, robur belli in subsidiis, debiliores in locis tutioribus, quia impetum adversantium ferre non valent ; et propter hoc ipsa acies ita ordinata, terribilis erit hostibus, quia ingrediendi ei aditum in se non relinquunt. Sic acies castrorum Dei per plana et aspera hujus mundi ordinata incedere debet, ne aditum hosti incursum cipienti ullatenus relinquat ; quem si relinquat, capiva victori manus praestabit. Hæc cura aciem instruendi ad prælatorum pertinet, qui omnium possibilitates cognoscere [supp. debent] benigne paternæ affectionis instinctu , non superbæ dominationis ostentu, unumquemque in suo competenti loco disponere. Quos validos, et bona conversatione probatos viderint, ad exteriora mittere debent, non rudes, non cupidos, non vagos, non iracundos; sed

mansiuetos et humiles. Debiles quoque et sæcularium æstu successos, in sinu claustræ sovere. Si quis tentationum jaculo sauciatus fuerit, salutari bus monitis curare. Sic ordinata erit terribilis illi qui circuit quærens quem devoret. Sed et unusquisque nostrum ordinare se debet, ut ipse sit pulcher in interiori, ut sit gloria ejus ab intus , decorus et ordinatus in moribus, pius, pudicus, patiens, humili, affabilis, compatiens et charitativus ; quos enim diabolus charitate compactos et unitos videt, B vehementer abhorret , quaque carentes secure invadet. Unde Gregorius : Quælibet bona in nobis fuerint , si charitas desit per malum discordiaz , locus reperitur in acie, ubi hostis valeat intrare. Ipse castitatem sine charitate non timet, quia ipse carne non præsumitur ; abstinentiam non timet , quia cibo non utitur ; distributionem rerum non timet, quia divitiis non eget. Veram autem charitatis unitatem si in nobis invenerit , hanc timet, et nimis concordiaz invidet ; quia hanc videt tenere in terra quam ipse perdidit in cœlo. Bene ergo dicitur : *Terribilis ut castrorum acies ordinata, quia numerus electorum spiritus nequam pertimescunt, quem concordia munitum aspiciunt.*

ANNO DOMINI MCLXXXVII.

GILBERTUS FOLIOT

LONDINENSIS EPISCOPUS

NOTITIA HISTORICA

(FABRIC. *Bibliotheca mediae et infimæ Latinit., I, 174; II, 56.*)

Gilbertus Foliot, Anglus, ex abbate Leicestrensi et archidiacono Midlesexensi episcopus an. 1149 Herefordiensis, et ab anno 1161 ad 1187 Londinensis, scripsit *Homiliae*, nondum editas, quarum exemplaria mss. in Britannico Museo et alibi occurrunt; *Expositionem in Cantica cantorum*, ad Robertum Melidunum, suum in episcopatum Herefordensi successorem, quam edidit Patricius Junius Londini 1638, in-4°, cum Alcuino in eadem *Cantica*. *Epistole* Gilberti inter S. Thomæ Cantuariensis epistolæ a Christiano Lupo editæ Bruxellis 1682, in-4°. [Has novissime prelo iterum subjicit D. J-A. Gilles (Oxon. 1845, in 8°) multo quam antea auctiores, ex quibus præfationem Gilberti in suam Homiliarum collectionem excipimus. EDIT. PATR.]

GILBERTI FOLIOT EPISTOLÆ ET VARIORUM AD IPSUM.

(Gilberti epistolæ cum præcipue commendet earum cum epistolis S. Thomæ Cantuariensis archiepiscopi, Henrici II regis, Alexandri III papæ et clarorum virorum ipsi coævorum arcta connexio, has una cum aliis, salva collectionis integritate, exhibuimus. Vide *Patrologia t. CXC, a col. 747.*)